31979L0007

PADOMES DIREKTĪVA
(1978. gada 19. decembris)
par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos

(79/7/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [2],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvas 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem [4], 1. panta 2. punktā ir paredzēts, ka nolūkā nodrošināt pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos Padome pēc Komisijas ierosinājuma pieņem noteikumus, kas nosaka tā saturu, darbības apjomu un piemērošanas pasākumus; tā kā Līgums nesniedz šim mērķim vajadzīgās īpašās pilnvaras;

tā kā vienlīdzīgas attieksmes princips sociālā nodrošinājuma jautājumos, pirmkārt, būtu jāīsteno tiesību aktos noteiktajās sociālā nodrošinājuma sistēmās, kas nodrošina aizsardzību slimības, invaliditātes, vecuma, nelaimes gadījumu darbā, arodslimību un bezdarba gadījumā, kā arī sociālajā palīdzībā, ciktāl ar to paredzēts papildināt vai aizstāt iepriekš minētās sistēmas;

tā kā vienlīdzīgas attieksmes princips sociālā nodrošinājuma jautājumos neskar noteikumus attiecībā uz mātes aizsardzību; tā kā šajā ziņā dalībvalstis var pieņemt īpašus noteikumus par labu sievietēm, lai likvidētu pastāvošos nevienlīdzīgas attieksmes gadījumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šīs direktīvas mērķis ir sociālā nodrošinājuma jomā un citos sociālās aizsardzības posmos, kas paredzēti 3. pantā, pakāpeniski īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jautājumos, šeit turpmāk sauktu "vienlīdzīgas attieksmes princips".

2. pants

Šī direktīva attiecas uz darba ņēmējiem — ietverot pašnodarbinātas personas, darba ņēmējus un pašnodarbinātas personas, kuru darbu pārtraukusi slimība, nelaimes gadījums vai piespiedu bezdarbs, un darba meklētājus — un uz tiem darba ņēmējiem un tām pašnodarbinātām personām, kas ir pensionējušās vai ieguvušas invaliditāti.

3. pants

1. Šī direktīva attiecas uz:

a) tiesību aktos noteiktajām sistēmām, kas nodrošina aizsardzību šādos gadījumos:
   — slimība,
   — invaliditāte,
   — vecums,
   — nelaimes gadījumi darbā un arodslimības,
   — bezdarbs;

b) sociālo palīdzību, ciktāl ar to paredzēts papildināt vai aizstāt a) apakšpunktā minētās sistēmas.

2. Šī direktīva neattiecas uz noteikumiem par apgādnieka zaudējuma pabalstiem un ģimenes pabalstiem, izņemot tādus ģimenes pabalstus, ko piešķir to pabalstu palielinājuma veidā, kas izmaksājumi attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem.

3. Lai nodrošinātu vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu sociālā arodnodrošinājuma sistēmā, Padome pēc Komisijas ierosinājuma pieņems noteikumus, kas nosaka tā saturu, darbības apjomu un piemērošanas pasākumus.

---

[1] OV C 34, 11.2.1977., 3. lpp.
[2] OV C 299, 12.12.1977., 13. lpp.
[3] OV C 180, 28.7.1977., 36. lpp.
[4] OV L 39, 14.2.1976., 40. lpp.

4. pants

1. Vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē to, ka nepastāv nekāda — ne tieša, ne netieša — diskriminācija dzimuma dēļ, jo īpaši atsaucoties uz civilo vai ģimenes stāvokli, konkrēti, attiecībā uz:

— sociālā nodrošinājuma sistēmu darbības apjomu un pieejas nosacījumiem,

— pienākumu veikt iemaksas un iemaksu aprēķināšanu,

— pabalstu aprēķināšanu, ietverot palielinājumus, kas maksājami attiecībā uz laulāto un par apgādājamiem, un nosacījumus, kas reglamentē termiņus, kuros ir tiesības uz pabalstiem, un to saglabāšanu.

2. Vienlīdzīgas attieksmes princips neskar noteikumus attiecībā uz mātes aizsardzību.

5. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek atcelti normatīvi un administratīvi akti, kas ir pretrunā ar vienlīdzīgas attieksmes principu.

6. pants

Dalībvalstis savā tiesību sistēmā ievieš pasākumus, kas vajadzīgi, lai visām personām, kas uzskata, ka viņām nodarīts kaitējums tādējādi, ka nav piemērots vienlīdzīgas attieksmes princips, būtu iespējams celt prasību tiesā pēc tam, kad tās griezušās pēc palīdzības citās kompetentās iestādēs.

7. pants

1. Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības izslēgt no tās darbības jomas:

a) pensionēšanās vecuma noteikšanu, lai piešķirtu vecuma un izdienas pensijas, un tās iespējamās sekas attiecībā uz citiem pabalstiem;

b) priekšrocības attiecībā uz tādas vecuma pensijas sistēmām, kas piešķirta personām, kuras izaudzinājušas bērnus; tiesību iegūšanu uz pabalstiem pēc pārtraukuma darbā, kas radies sakarā ar bērna audzināšanu;

c) tādu tiesību piešķiršanu uz vecuma vai invaliditātes pabalstiem, kas pamatojas uz sievas atvasinātām tiesībām;

d) palielinājumu piešķiršanu attiecībā uz ilglaicīgiem invaliditātes, vecuma, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību pabalstiem apgādājamajai sievai;

e) sekas, kas izriet no tā, ka pirms šīs direktīvas pieņemšanas ticis nolemts neiegūt tiesības vai neuzņemties saistības saskaņā ar tiesību aktos noteiktu sistēmu.

2. Dalībvalstis regulāri pārbauda 1. punktā uzskaitītos neietvertos jautājumus, lai pārliecinātos, vai atbilstīgi attiecīgo jautājumu sociālajai attīstībai ir lietderīgi joprojām saglabāt attiecīgos izņēmumus.

8. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības sešu gadu laikā pēc tās izziņošanas. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai normatīvo un administratīvo aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, to skaitā pasākumus, kas pieņemti atbilstīgi 7. panta 2. punktam.

Tās dara zināmus Komisijai savus apsvērumus par esošo noteikumu paturēšanu spēkā jautājumos, kas minēti 7. panta 1. punktā, un par iespējām tos vēlāk pārskatīt.

9. pants

Septiņu gadu laikā pēc šīs direktīvas izziņošanas dalībvalstis nosūta Komisijai visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai varētu sagatavot ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, iesniegt to Padomei un pēc tam ierosināt vajadzīgos pasākumus vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanā.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1978. gada 19. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H.-D. GENSCHER